

potkal jsem ji ráno s knížkou na spaní
za víčky měla noc a v ní vrány
na krátkou chvíli pohled bez ptaní
oba ve stejném městě, oba sami

až nad městem pomalu spadne listí ze stromů
nad městem oba půjdeme domů
naše dny necháme plynout jak dřív
nikdo nevěří tomu, že chceme do noci říct o tom, co nejde mít

deník stárne se mnou a v něm čáry
tužkou život napsaný co život spojil
napíšu další, nejsme tu sami
a v hlavě potlačím chmury o nepokoji

potkal jsem ji ráno s knížkou na spaní
za víčky měla noc a v ní vrány
na krátkou chvíli pohled bez ptaní
oba ve stejném městě, oba sami

až nad městem pomalu spadne listí ze stromů
nad městem oba půjdeme domů
naše dny necháme plynout jak dřív
nikdo nevěří tomu, že chceme do noci říct o tom, co nejde mít